

ಭರತ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಭರಪೂರ ಸಾಧನೆ

ಭರತ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಮೂಲತಃ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಶ್ರವಣ ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರು. ಹುಟ್ಟಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಏನೋ ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಶ್ರವಣ ದೋಷ ಇರುವುದು ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು. 1983-84ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಶ್ರವಣ ದೋಷವುಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತು ಕಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸನ್ನೆ ಭಾಷೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಭರತ್ ಅವರ ತಂದೆ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ತಾಯಿ ರತ್ನಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರಿನ 'ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವಾಕ್ ಶ್ರವಣ ಸಂಸ್ಥೆ'ಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಭರತ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ವಿಂಗ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಕೆ.ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರ ಪುತ್ರ ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಶ್ರವಣ ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಿತು ಬಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಮಾತು ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ರತ್ನಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಾತು ಕಲಿಸಿದರು.

ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತ ಭರತ್ ನಂತರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೂಡ ಕಲಿತರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಓದಿ ಕೇಂದ್ರ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಪಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ಶೇ 85 ಅಂಕ ಪಡೆದು ಸಿಇಟಿಯಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆದು ಮೈಸೂರಿನ 'ಎಸ್.ಜೆ.ಸಿ.ಇ.'ನಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಇ. ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಬಿ.ಇ.ಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶ್ರೇಣಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 'ಐಬಿಎಂ' ಕಂಪನಿ ಸೇರಿದರು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅಮೆರಿಕದ ಪೂರ್ಣಿಡಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್. ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಈಗ 'ಏರ್‌ಟೆಲ್' ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಕ್ರೀಡೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭೈರಪ್ಪ, ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾದಂಬರಿ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸ ಅವರಿಗಿದೆ.

ಕಣ್ಣಾಗಿರುವುದು ಅಂಧನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಗಿರುವುದು ಶ್ರವಣ ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ನಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಮಗೆ ಯಾವ ಅಂಗ ದುರ್ಬಲ, ಯಾವುದು ಪ್ರಬಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಿತಿ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮೀರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೊರತೆಯೇ ಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ. 'ಒಂದು ಅಂಗ ಊನವಾದರೆ ದೇವರು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಗವನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು. ಇದೊಂದು ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಅಷ್ಟೆ. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನು ಕಿವಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ಪರ್ಶ ಜ್ಞಾನ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಶ್ರವಣ ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನು ಕಣ್ಣನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಕೈ ಇಲ್ಲದವನು ಕಾಲುಗಳನ್ನೇ ಕೈಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದವರು ಯಾವ ಅಂಗವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ಎಂ.ಕೆ. ಶ್ರೀಧರ್ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಎಂ.ಕೆ. ಶ್ರೀಧರ್ 'ಜ್ಞಾನ ಆಯೋಗ'ದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದವರು. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು. ಯುಜಿಸಿ ಸದಸ್ಯರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ರೂಪಿಸಿರುವ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ತಜ್ಞ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದವರು. ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳೂ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೈ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ದೇಹ ಎಲ್ಲಾ ಸೊಟ್ಟುಪೊಟ್ಟು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನೊಬ್ಬ 'ನಿಮಗೆ ಕಾಲುಗಳಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಕೈ ಕೂಡ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ದೇಹ ನೋಡಿದರೆ ಮುರುಟಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲ್ಲ, ನಡೆಯಲೂ ಆಗಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು 'ನನಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ? ಒಂದು ಕೈ ಇದೆ. ತಲೆ ಇದೆ. ಅಷ್ಟು ಸಾಕಲ್ಲ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯಾಂಗಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ತಮಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಿವ್ಯಾಂಗರು ತಮಗೆ ಇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರವಣ ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರಿಗೆ ಚಾಲನಾ ಪರವಾನಿಗೆ ನೀಡಬಾರದು ಎಂಬ ನಿಯಮ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೋರಾಟ ನಡೆದಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲದ